

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 24C/201/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116211328
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ďuricová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3116211328.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Máriou Ďuricovou v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovanému O. T., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky, bytom J. XXX, o zaplatenie 147,50 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh na prerušenie konania **z a m i e t a**.

II. Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu 6 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 6 € od 24.06.2013 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšku súd žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žalovanému sa náhrada trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou proti žalovanému domáhal zaplatenia sumy 147,50 € s príslušenstvom a trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.08.2014 postúpil postupca Telefónica O2 Slovakia, s.r.o. žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril dňa 19.02.2013 so žalovaným Zmluvu o pripojení č. 948263891. Predmetom zmluvy bolo poskytovanie telekomunikačných služieb v zmysle Zákona o elektronických komunikáciách v platnom a účinnom znení. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému telekomunikačné služby, špecifikované v Zmluve za podmienok stanovených v Zmluve a vo Všeobecných podmienkach. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť za poskytnuté telekomunikačné služby cenu stanovenú v Zmluve a v Cenníku. Postupca vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté telekomunikačné služby v súlade s platnými cenovými podmienkami postupcu. Postupca vystavil žalovanému faktúry, pričom postúpil žalobcovi nasledovné pohľadávky na faktúrach: VS faktúry č. 1050799321 na sumu 34,66 € so splatnosťou 23.04.2013, VS faktúry č. 1052772006 na sumu 106,84 € so splatnosťou 23.05.2013, VS faktúry č. 1054343995 na sumu 6 € so splatnosťou 23.06.2013. Žalovaný tieto faktúry žalobcovi doposiaľ nezaplatil. Žalobca si taktiež v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka uplatnil aj úroky z omeškania.

2. Podaním doručeným súdu dňa 25.8.2016 žalobca navrhol prerušiť konanie do ukončenia konania na Ústavnom súde SR sp. zn. RVP 12672/2015 a navrhol, aby súd do ukončenia tohto konania neaplikoval § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Uviedol, že zákonodarca prijatím § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa uložil súdom povinnosť vyhľadávať dôvody, pre ktoré by mohol nárok veriteľa zamietnuť, resp. nepriznať veriteľovi uplatnený nárok v plnej výške, čím zákonodarca de facto zlegalizoval postavenie súdu ako advokáta dlžníka. Porušil tým Ústavou SR a medzinárodnými

zmluvami garantované právo prístupu k nestrannému súdu a tiež zásadu rovnosti účastníkov konania. Obdobný právny názor zaujal aj Okresný súd Košice II, ktorý dňa 08.09.2015 podal na Ústavný súd SR návrh na vyslovenie nesúladu ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. s článkom 1 ods. 1 a článkom 46 ods. 1 Ústavy SR. Podľa názoru Okresného súdu Košice II, zásadný rozpor ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR je daný skutočnosťou, že aplikácia tohto zákonného ustanovenia jednostranne zvyhodňuje dlžníka - spotrebiteľa a to tým, že „nestranný“ súd má povinnosť prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo nepriznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi. Takáto ochrana jedného z účastníkov občianskeho súdneho konania je podľa názoru Okresného súdu Košice II v rozpore s princípom nestrannosti súdu a teda aj s princípom právneho štátu.

3. Žalovaný sa k žalobe písomne nevyjadril.

4. Podľa § 297 písmeno b) Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.), súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

5. Vzhľadom k tomu, že hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 €, jedná sa o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci a žalovaný skutkové tvrdenia žalobcu nerozporoval, rozhodol súd vec podľa § 297 písmeno b) C.s.p. bez nariadenia pojednávania. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo v zákonnej lehote oznámené na úradnej tabuli tunajšieho súdu. Poučenia boli stranám sporu doručené poštou.

6. Súd pri rozhodnutí vychádzal z podanej žaloby, zmluvy o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19.02.2013, všeobecných podmienok, cenníka O 2 Fér - jednotné ceny pre účastníkov s platbou na faktúru aj s dobíjaním kreditu, faktúry č. 1050799321, 1054343995, 1052772006, oznámenia o postúpení pohľadávok, identifikácie postúpených pohľadávok a zistil tento skutkový stav:

7. Zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb podľa § 44 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“) zo dňa 19.02.2013 medzi postupcom ako poskytovateľom a žalovaným ako fyzickou osobou nepodnikateľom súd zistil, že zmluva podľa bodu 1. nadobudla platnosť a účinnosť aktiváciou SIM karty okrem článkov 5, 6, 7 Spoločných ustanovení tejto zmluvy, ktoré nadobúdajú platnosť účinnosť podpisom zmluvy oboma zmluvnými stranami.

8. V zmysle bodu 3. zmluvy miestom poskytovania služieb je územie Slovenskej republiky podľa špecifikácie obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach. Cena za poskytované služby je stanovená platným cenníkom a účastník sa ju zaväzuje uhradiť vo výške a v lehote splatnosti uvedenej vo faktúre vystavenej po konci zúčtovacieho obdobia. Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú. Žalovaný podpisom potvrdil, že sa oboznámil so Všeobecnými podmienkami a platným cenníkom, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

9. Podľa bodu 4. zmluvy zmluvné strany sa v zmysle § 262 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“) dohodli, že zmluva a vzťahy, ktoré vznikli na základe zmluvy a ktoré nie sú výslovne upravené Zákonom sa spravujú Obchodným zákonníkom okrem práv a povinností výslovne upravených Zákonom.

10. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému faktúry č. 1050799321 na sumu 59,94 € so splatnosťou 23.04.2013 (z ktorej si žalobca uplatnil len čiastku vo výške 34,66 Eur), faktúru č. 1054343995 na sumu 6 € so splatnosťou 23.06.2013, faktúru č. 1052772006 na sumu 106,84 € so splatnosťou 23.05.2013.

11. Z oznámenia o postúpení pohľadávok zo dňa 26.9.2014 vyplýva, že postupca oznámil žalovanému, že pohľadávky voči jeho osobe z neuhradených faktúr boli postúpené zmluvou o postúpení pohľadávok č. 2480 zo dňa 28.9.2014 na žalobcu. Z identifikácie postúpených pohľadávok vyplýva, že žalobcom uplatnené faktúry mu boli postupcom skutočne postúpené, čím je preukázaná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

12. Pokusom o zmier zo dňa 2.5.2016 žalobca oznámil žalovanému, že voči nemu eviduje neuhradenú pohľadávku vo výške 147,50 eur za poskytnuté služby a pohľadávku vo výške 24,23 Eur ako zákonný úrok a o ich úhradu žiada najneskôr do 5.5.2016.

13. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzavretia zmluvy o poskytovaní verejných služieb, t.j. dňa 19.02.2013.

14. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1 až 3, ods. 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

17. Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

18. Podľa § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z.z. podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

19. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

20. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom od 01.02.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, účinného od 1. 5. 2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia

práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

23. Po právnom posúdení zistených skutočností v zmysle citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že podaná žaloba je čiastočne dôvodná.

24. Zmluvu o poskytovaní verejných služieb je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu a je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o zmluvu, ktorú uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, pričom sa okrem iného v zmluve uvádza, že sa zmluva a vzťahy ktoré vznikli na základe zmluvy spravujú Obchodným zákonníkom. Takéto dojednanie je v neprospech spotrebiteľa, navyiac uvedené v podmienkach, ktoré nie sú individuálne dojednané, pretože toto ustanovenie je uvedené vo formulárovej zmluve, ktorú postupca používa vo viacerých prípadoch, kedy mení len označenie účastníka.

25. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná len v časti zaplatenia ceny za poskytnuté služby vyfakturované faktúrou č. 1054343995 v sume 6 €, keďže táto bola v konaní riadne preukázaná, žalovaný ju žiadnym spôsobom nespochybnil a súd z úradnej povinnosti nezistil okolnosti, ktoré by spôsobovali neplatnosť právneho úkonu v časti dohody účastníkov o cene služieb. Vzhľadom na uvedené súd v tejto časti vyhovel žalobe a zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 6 €.

26. Keďže sa žalovaný dostal do omeškania s platením svojich peňažných záväzkov, zaviazal ho súd v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka odo dňa nasledujúceho po dátume splatnosti faktúry na zaplatenie úrokov z omeškania tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

27. Právo na plnenie na základe faktúr č. 1050799321 a č. 1052772006 sa v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka premlčuje v premlčacej dobe troch rokov, ktorá začala plynúť odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti.

28. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku dlhodobo funguje a niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre spotrebiteľa výhodnejšia.

29. Splatnosť faktúry č. 1050799321 nastala dňa 23.04.2013, t. j. od 24.04.2013 začala plynúť premlčacia doba a posledným dňom premlčacej doby bolo 24.04.2016, splatnosť faktúry č. 1052772006 nastala dňa 23.05.2013, od 24.05.2013 začala plynúť premlčacia doba a posledným dňom premlčacej doby bolo 24.05.2016. Keďže žalobca podal žalobu tunajšiemu súdu až dňa 20.06.2016, je zrejmé, že svoje právo na zaplatenie dlžných súm uplatnil až po uplynutí premlčacej doby. Na premlčanie práva žalobcu súd v zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa prihliadol z úradnej povinnosti. Súd tak nemohol priznať žalobcovi z dôvodu premlčania právo na zaplatenie uvedenej dlžnej sumy, a preto žalobu v tejto časti, t. j. v sume 141,50 € zamietol.

30. Vo vzťahu k návrhu na prerušenie konania súd uvádza:

31. Podľa § 162 ods. 1 písm. a), b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), súd konanie preruší, ak a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania.

32. Podľa § 162 ods. 3 C.s.p., o zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

33. Konanie na Ústavnom súde SR, na ktoré žalobca poukazuje sa týka súladu § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom súd pochybnosť o súlade danej právnej normy s Ústavou SR nemá, ide o platné a účinné ustanovenie, ktoré je za splnenia podmienok stanovených v jeho hypotéze možné a zároveň nutné (viazanosť sudcu zákonom v zmysle čl. 144 ods. 1 Ústavy SR) pri rozhodovaní súdu vo veci samej aplikovať. Súd preto nevidí dôvod na prerušenie konania, a to ani podľa § 162 ods. 1 písm. a) ani podľa písm. b) C.s.p..

34. Podľa čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, Únia v snahe podporiť záujmy spotrebiteľov a zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov prispieva k ochrane ich zdravia, bezpečnosti a hospodárskych záujmov spotrebiteľov, ako aj k podpore ich práva na informácie, osvetu a vytváranie združení na ochranu ich záujmov.

35. Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta ZP EÚ“) uznáva rovnaké hodnoty ako Ústava SR, oblasťou, v ktorej však poskytuje ochranu práv nad rámec Ústavy SR je práve oblasť spotrebiteľských právnych vzťahov. V tomto smere je potrebné poukázať na čl. 38 Charty ZP EÚ, podľa ktorého politiky štátov zabezpečia vysokú úroveň ochrany spotrebiteľa. Vzhľadom na znenie čl. 7 Ústavy SR je Charta ZP EÚ vo svetle Lisabonskej zmluvy súčasťou právneho poriadku SR. Charta ZP EÚ tak Slovenskej republike ako členskému štátu EÚ uložila povinnosť zabezpečiť vysokú úroveň ochrany spotrebiteľov a súd má za to, že ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa patrí medzi právne normy, ktorými dochádza k naplneniu čl. 38 Charty ZP EÚ.

36. Povinnosť súdu prihliadať ex offo na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi sa na prvý pohľad môže javiť ako kontroverzná vo vzťahu k zásade rovnosti účastníkov konania. Nie je však možné konštatovať, že aplikáciou ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa reálne dochádza k narušeniu rovnosti účastníkov, pretože takáto právna úprava prispieva práve k docieleniu rovnosti účastníkov, ide o vyvažovanie postavenia spotrebiteľa a dodávateľa v konaní pred súdom, pretože spotrebiteľ je v porovnaní s dodávateľom v záväzkovom vzťahu založenom spotrebiteľskou zmluvou slabšou stranou. Je to práve dodávateľ, ktorý v rámci záväzkového vzťahu dominuje nad spotrebiteľom, súdu na rozhodnutie predkladá vec s oslabeným právom a spolieha sa na nízku osvetu spotrebiteľa.

37. Komisia pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich uviedla, že motiváciou prijatia ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa boli predovšetkým zásadné poznatky z aplikačnej praxe zameranej na ciele porušovanie práv spotrebiteľov využívaním súdneho procesu a nespôsobilosti spotrebiteľov brániť svoje práva. Zákonodarcu sledoval aj vysoký záujem na ochrane spotrebiteľa (čl. 169 Zmluvy o fungovaní EÚ, čl. 38 Charty základných práv európskej únie). Komisia má za to, že uvedené ustanovenie je plne v súlade s Ústavou SR a má ambíciu ochrániť práva spotrebiteľov pred ich porušením, pričom za najdôležitejší aspekt je potrebné považovať jeho prevenčnú funkciu - eliminovanie nápadu premlčaných vecí a nepriznávanie zlomyseľne uplatňovaných premlčaných pohľadávok (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.6.2016 sp. zn. 17Co/286/2015). Vo vzťahu k súladnosti ust. § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR pozri aj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co 261/2015, v ktorom sa okrem iného uvádza „pokiaľ ide o návrh na iniciovanie konania pred Ústavným súdom SR vo veci súladu ustanovenia §5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa s Ústavou SR, ani tomuto krajský súd nevyhovet, keďže nevidel pre takýto postup dôvod; mal za to, že tu neexistuje ústavnoprávny rozpor, pričom v podrobnostiach poukazuje na vyššie formulovaný výklad. Obzvlášť poukazuje na nedôvodné tvrdenie navrhovateľa o porušení princípu právnej istoty, ak tento účastník musel mať vedomosť, že podáva na súd návrh na priznanie premlčanej pohľadávky“, takisto rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/17/2015, Okresného súdu Komárno sp. zn. 13C/295/2015 atď..

38. Podľa § 255 ods. 1, 2 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

39. Pri rozhodnutí o náhrade trov konania postupoval súd podľa § 255 ods. 2 C.s.p., nakoľko žalobca i žalovaný mali každý vo veci čiastočný úspech, pričom vo vzťahu k žalovanej sume 147,50 € bol úspech

žalobcu 4 % (6 €) a úspech žalovaného 96 % (141,50 €). Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného vzniklo žalovanému právo na čiastočnú náhradu trov konania vo výške 92 %. V zmysle uvedeného by mal žalovaný nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92 %. Nakoľko však žalovanému v konaní žiadne trovy konania nevznikli, súd z dôvodu hospodárnosti a efektívnosti konania rozhodol aj o výške tohto nároku a to tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznal keďže mu žiadne trovy konania nevznikli a taktiež ani zo spisu žiadne trovy konania žalovaného nevyplývajú.

40. Lehotu na splnenie povinnosti uloženej súdnym rozhodnutím určil súd podľa § 232 ods.3 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4 O.s.p., účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2, § 205a ods.1, § 221 ods.1 Os.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.